

ТРЪБАТА ЗВУЧИ, НО НИКОЙ НЕ ОБРЪЩА ВНИМАНИЕ

Дейвид Уилкерсън
9 Септември 2002

От всички старозаветни пророци, Амос говори най-ясно за нашето време. Пророчествата, които казва той са насочени към нашето поколение, като че са извлечени от новините днес. Всъщност посланието на Амос е двойно пророчество. То беше насочено не само към Божия народ в неговите дни, но и към църквата в момента, в нашето време.

Амос описа Бог като ревящ лъв, готов да накаже Израел: „Лъвът изрева — кой няма да се уплаши? Господ БОГ говори — кой няма да пророкува?“ (Амос 3:8). Пророкът заяви: „Бог се е надигнал като ревящ лъв, който е готов да улови плячката си. И когато чуя гласа на този лъв да реве, трябва да предупредя.“

Господ използваше Амос, за да събуди Израел. Кое беше посланието Му? Бог щеше да изпрати наказание за народа Си, поради съкрушителното им зло и разложение.

Разбира се, Бог никога не съди един народ без първо да издигне пророчески гласове, които да го предупредят. „Наистина Господ БОГ няма да направи нищо, без да открие тайната си на слугите Си, пророците.“ (3:7)

Сега, докато Амос видя как се сгъстяваха облаците на наказанието, той почувства, че трябва да говори: „Ако засвири тръба в града, народът няма ли да се уплаши? Ако беда сполети града, не я ли е направил ГОСПОД?“ (3:6). Посланието на Амос е смразяващо: „Бог е засвирил с тръба, за да предупреди народа Си. Но никой не се вслушва в нея.“

В момента малцина искат да чуят послание, в което става дума за наказание. Народът ни вече е изпълнен със страх. Очакваме следващата терористична атака всеки момент. Икономиката ни изглежда по-необещаваща от всякога. Хората казват: „Не мога да издържам повече.“

Но Господ говори когато трябва, а Духът Му ни дава сила да чуем Словото Му предадено ни от помазаните Му слуги. Нашият Господ ще даде сили на народа Си, за да издържат онова, което ще се случи.

Амос отправя пророчествата си преди всичко до Божия народ – компрометираната църква

Когато Амос пророкува, той се обърна към езическите народи, които обграждаха Ерусалим. Езичниците със сигурност щяха да попаднат под Божия гняв. Те крадяха границите на Израел, водеха война срещу тях и убиваха децата им.

Но Амос каза: „Слушайте това слово, което ГОСПОД говори против вас, синове израилеви“ (Амос 3:1). Ревът на лъва беше срещу самия Израел. Божият народ щеше да бъде наказан за това, че беше извратил чистото поклонение към Господ: „Само вас познах от всички родове на земята, затова ще ви накажа за всичките ви беззакония.“ (3:2)

Има един Божествен закон, който отеква из цялата Библия. Той казва: „Колкото по-голямо е количеството благодат изляно върху даден народ, толкова по-голямо наказание ще го сполети, ако Божията благодат бъде презряна.“ Ако на хората им е дадена много истина, те са още по-отговорни. И ако те извратят истината, наказанието им ще се удвои.

В този момент Бог със сигурност съди Америка за нейното зло. Мисля си за всички начини, чрез които народа ни премахна името Му от публични места. Когато растях, аз бях научен, че Америка е християнска нация, основана от благочестиви хора, които търсели свобода, за да се поклонят на Господ. Разбира се, ЮАР и други народи казват същото за произхода си.

Нямам съмнение, че Бог е благословил определени народи като Америка, за да спомогне евангелизирането на света. В нейната младост страната беше тази, която прашаше най-много мисионери на земята. Америка прати пастири, учители и евангелизатори по цялото земно кълбо. Междувременно святи хора у дома удържаха вълните от беззаконие. Благочестиви лидери, посветени проповедници и ревностни събрания почитаха Господното име.

Но беззаконието започна да изобилства. Подиграваха се на Божието име. И народът ни полудя за удоволствия. Обърнахме се към идолите на богатството, просперитета, материалната печалба. И скоро изгубихме ревността и състраданието си към изгубените. Вече не сме нацията, която праща много мисионери. Вместо това изнасяме евангелието на просперитета и алчността.

В голямата Си любов и мъдрост Господ иска да очисти нацията ни чрез жестоки наказания. Той позволи суши, наводнения, финансов срив, торнадо, урагани, драстични промени в климата. Той е надул тръбата високо, но никой не се интересува от това.

Много служители заявяват: „Бог не е такъв. Той не стои зад никоя от тези трагедии. Всички те са дела на дявола.“ Не мога да ви опиша колко много ме дразнят тези проповедници. Те не познават Библиите си. Помислете за следното слово от Амос: “И аз също ви дадох чистота на зъбите по всичките ви градове и липса на хляб по всичките ви места. Но пак не се обърнахте към Мен, заявява ГОСПОД.” (4:6). Бог ясно казва на народа Си, че ще им докара икономическа криза.

“И аз също задържах от вас дъжда, а имаше още три месеца до жетва. Давах дъжд на един град, а на друг град не давах дъжд; на едно парче земя навала, а парчето земя, на което не навала, изсъхна.” (4:7). Господ очевидно контролира климата – добър или лош.

“Така жителите на два-три града се стекоха в един град да пият вода, но не се наситиха.” (4:8). Бог контролира сушите. А в момента в цели щати има недостиг на вода.

“Поразих ви с главня и мана; скакалецът изпояде големите ви градини и лозята ви, и смокините ви, и маслините ви.”: (4:9). През последните месеци Ню Йорк е нападнат от рояци японски бръмбари. Тези насекоми унищожават дърветата в Сентрал Парк и много декари гори в щата.

“Поразих ви” (4:9). Кой е отговорен за всички тези неща? Бог иска това да е абсолютно ясно в съзнанието ни: Той стои зад всичко това. „Пратих върху вас мор, както в Египет, убих с меч юношите ви заедно с пленените ви коне и издигнах смрадта на становеите ви до носа ви. Но пак не се обърнахте към Мен, заявява ГОСПОД.” (4:10). Не можеш да кажеш, че Господ не стои зад всички тези наказания, които преживяваме. Много служители представят Бог като мил, предан дядо. Разбира се, Господ е милостив и любезен. Но това, което не разбират тези пастири е, че Божите наказания са Неговата благодат и милост. Той казва: „Върнете се при Мен. Пратих тези наказания, за да изчистя нацията ви и да ви привлече вниманието. Съгрешихте толкова много, че ослепяхте. Наказанието вече е единствения език, който ще разберете. Това е любовта Ми към вас.“

Амос пророкува двойно наказание – върху нацията и в същото време върху църквата

Амос говори за Божите наказания като за „големите смутове сред нея“ (Амос 3:9). Думата смут означава състояние на обърканост. С други думи, нацията щеше да изпадне в хаос и безредици след големи атаки от насилие и ужас. “И не знаят да вършат правилното, заявява ГОСПОД, те, които трупат насилие и опустошение в дворците си.” (3:10). Какво има предвид Амос когато говори за дворци? Той говори за онова, което ние бихме нарекли „едър бизнес“ или огромни корпорации.

Помислете за събитията, които се случват в народа ни в този момент. Голяма част от най-уважаваните бизнесмени в историята са изобличени в „опустошение в дворците си“. Шефовете на уважавани институции измамиха акционерите си чрез дребни счетоводни методи. Уволниха хиляди работници. Междувременно заделиха огромни суми пари за черни дни за себе си. Даже докато ограбваха другите те подсигуряваха богатство за собственото си спасение. Амос заявява: „Дворците ти ще бъдат разграбени.“ (3:11). Тези доскоро непоклатими корпорации вече банкрутират. Уол Стрийт се клати. Но най-лошото от всичко е, че Амос пророкува епидемия от страх, поради терористичните атаки из цялата страна: „Неприятел ще обкръжи земята и ще свали от теб силата ти“ (3:11). Думите на пророка не биха могли да бъдат по-навременни. Той предупреждава: „Врагът ще отнеме короните на твоя блясък. Дворците на могъщество и богатство, с които се славеше, ще бъдат сринати до основи.“

След всичко това ще се появи един икономически лъв, който ще изяде богатството и просперитета на онези, които са забогатели от кражби: „Както овчарят спасява от устата на лъва два крака или парченце от ухо, така ще се спасят израилевите синове, които седят в Самария в ъгъл на креват и на дамаска на легло.“ (3:12)

Когато лъвът поглъща плячката си, той изяжда всичко до кости. Точно това казва Амос, че ще направи врага с богатите. Той няма да остави нищо друго освен малки остатъци от краденото им богатство. Амос им казва: „Мислехте си, че сте в безопасност поради милионите, с които се подсигурихте. Но един ревящ лъв ще погълне всичко. Когато той направи това няма да остане нищо освен скелета.“

Възлюбени, същата предупредителна тръба се чува днес в Америка. Но малцина се вслушват в нея.

Бог казва, че докато наказва народите, ще накаже и църквата

Библията казва, че наказанието започва от Божия дом. Всъщност, преди Господ да удари някоя нация, Той ще открие гнева Си срещу църквата: „Слушайте и свидетелствайте на якововия дом... В деня, когато нанесе наказанието върху Израил за престъплението му, ще накажа и жертвениците на Ветил“ (Амос 3:13-14). Якововият дом тук изобразява църквата, Божия народ.

Помислете за това, което е пророкувал Амос до момента: Бог със сигурност ще съди всеки народ, който му е обърнал гръб. Той ще позволи на зли врагове да ограбват и да тероризират тези нации. А всеки човек, който се е обърнал към безбожни удоволствия и разврат ще бъде смирен и унижен. Но при всички тези неща най-голямата грижа на Бог все още беше църквата. Той се притесняваше за народа Си, за онези, които наричаха себе си с името Му.

Няма значение дали правителството ни ще премахне Божието име от монетите ни или от съдилищата, училищата и публичните събрания. Нищо от тези неща не наскърбява Господ толкова, колкото злото в църквата. Бог се присмива на безбожните, глупави опити да Го изритат от обществото. Денят на разплатата им вече е започнал. Дори и в момента те усещат гнева Му. Но хората, които нараняват най-много Бог са собственото Му семейство. Той е наранен най-дълбоко от злото сред децата Си.

Господ насочи вниманието Си към онова, което се случваше на олтарите на Израел. Името Ветил означава „Божия дом, място на чисто поклонение.“ Преди за тези олтари се казваше че „Бог е на това място“ (Битие 28:16). Всъщност, Яков нарече Ветил страшно място (виж 28:17). Той имаше предвид място на поклонение, понеже Бог демонстрира присъствието Си там.

Ветил беше мястото, на което Яков видя стълбата, която се издигаше до небето. Това беше свято място на поклонение, където Бог се срещаше с онези, които Го търсеха с чистота. Често в израелската история Господ нарича Себе Си „Бога на Ветил“. В един момент Той нареди на Яков да се върне там и да възстанови олтарите.

Накратко, Бог казваше на Израел: „Ще съдя злия ви народ. Светът ще трепери заради войната и насилието, които ще ви се случат. Ще изпратя наводнения, суша, епидемии, плесен. Икономиката ви ще се срина, богатството ви ще бъде погълнато. Но в същото време, в което правя тези неща, ще посетя и Ветил. Ще накажа и народа Ми, понеже са замърсили олтарите Ми. Ще ги накажа заради развратеното им поклонение.“

Това се случи преди Ветил, когато Еровоам стана цар, той поквари поклонението там: „царят... направи две златни телета, и им каза... ето боговете ти... И той постави едното във Ветил, а другото сложи в Дан. А това нещо стана грях, защото народът отиваше да се кланя... и направи свещеници от всякакви хора, които не бяха от синовете на Леви.“ (3 Царе 12:28-31)

Първо, Еровоам издигна идоли на местата за поклонение. След това взе криминалните елементи в обществото, хора, които нямаха сърце за Бог, и ги направи свещеници. Поклонението на Израел се разврати напълно, понеже идваше от зли, грешни сърца. И така, от управлението на Еровоам, чак до дните на Амос, Бог презираше Ветил, понеже беше място на примеси. Най-накрая Той осъди лъжливото поклонение. Събори олтара там, като го пръсна на парчета.

Днес в църквата продължава да съществува духа на Ветил. Това е състоянието на хората, които са се върнали към греха, а най-важното им качество е поклонение с примеси, което има за цел да привлече тълпите. Това е показност в плътта, пълна с ревност и приповдигнато настроение. Но не притежава каквато и да е святост и хваща в капана си много хора в тези последни дни. Колкото повече хората вярват, че това поклонение идва от Бог, толкова по-слепи стават те. А Бог е решил да съди цялото това нещо. Той предупреждава: „Ако участваш в това покварено поклонение, само увеличаваш греховете си.“

Бог отново призова: „И принесете благодарствена жертва от квасния хляб и прогласете, известете доброволни приноси“ (Амос 4:5). Защо Той каза това? Понеже Законът забраняваше подквасена храна да бъде изгаряна на огън (виж Левит 2:11). Още повече, че квасния хляб беше само за свещениците. По същият начин благодарствената жертва трябваше да бъде „безквасни пити, омесени с маслиново масло, и безквасни кори, намазани с масло“ (7:12).

Безквасните приноси трябваше да послужат за илюстрация. Те представляваха чисто хваление. Из цялата Библия кваса се разглежда като грешна плът. Понякога думата беше използвана когато се говори за проказа. Божието послание тук е ясно: „Благодарствените ви жертви са пълни с плът. Ще приема само онези жертви, които са осветени, които са принесени от чисти ръце и сърца. Не може да има квас и плът в присъствието Ми.“ „Кой ще се изкачи на ГОСПОДНАТА планина? И кой ще застане в святото Му място? Който има невинни ръце и чисто сърце, който не е надигнал душата си към суета и не се е клел в измама.“ (Псалм 24:3-4)

Външно поклонниците във Ветил бяха много религиозни. Те жертваха ревностно всяка сутрин и бяха верни в десетъка си. Но Бог отново ги призова: „И носете всяка сутрин жертвите си, на всеки три дни — десетъците си!“ (Амос 4:4). Той виждаше как хората започваха всеки ден с хваление и поклонение. Те се радваха, когато ходеха на службите за

хваление. Всъщност, хвалението на Ветил стана толкова известно, че се разпространи из градовете в целия регион – от Ветил през Галгал, до Вирсавее.

Но Господ предупреди всички тях: „Но не търсете Ветил и не влизайте в Галгал, и не преминавайте във Вирсавее... ще стане на нищо.“ (5:5). Бог щеше да събори всичко. Щеше да унищожи всичките им квасни жертви от хваление и поклонение. Защо? Понеже хората се „обръщат правосъдието в пелин и захвърлят правдата на земята“ (5:7).

Слава на Бог за приемливите, свети хваления, които достигат до Него

Бог все още има свят, отделен остатък, чиито жертви от хвала са чисти. Тези благочестиви светии не са завладяни то светски амбиции. Поклонението им има звука на мощни води. Сърцето им е съкрушено пред Господ, благоговейт свято пред Него. От такова благоговение произлиза славен вик на хвала.

Но много хора в църквата винаги търсят нещо ново. Те искат нови и вълнуващи начини, за да се покланят на Бог. Така че търсят олтарите на Ветил, където поклонението звучи радостно и високо. Но поклонението на тези места е водено от хора, които не плачат за греховете в Божия дом. Хвалението им може и да е буйно и цветно, но го няма истинското присъствие на Христос. Няма я и защитата от измамата на плътта.

Вероятно беше вълнуващо да си част от хвалението във Ветил. Но онези хвалители нямаха грижа за Божите неща. Те не помагаша на бедните нито се протягаха към нуждаещите се. Вместо това хвалението им беше пълно с плът и квас. Амос предупреди: „Потърсете ГОСПОДА... да не би да се устреми като огън върху Йосифовия дом“ (Амос 5:6). Нека и аз ви предложа същото предупреждение от Господ: пастирът ви не проповядвал ли избличаващо греха слово? Няма ли благочестиво осъждение, призив за покаяние, предупреждение да оставиш греха си? Тогава най-вероятно се покланяш на олтара във Ветил и си в голяма опасност от това да бъдеш измамен.

Бог заяви: „Ще накажа и жертвениците на Ветил и роговете на жертвеника ще бъдат отсечени и ще паднат на земята.“ (3:14). Това беше унищожително слово. В Стариият Завет дървения олтар в храма имаше 4 рога в краищата си. Тези рога бяха покрити с месинг и имаха формата на рога на овен. Роговете представляват правото на освещение. Хващайки се за тях грешника предаваше себе си на защитата на Божията спасителна и опазваща благодат. Като малък чувах много благочестиви стари вярващи да казват: „Спасен съм, Господи. Хванал съм се за роговете на олтара.“

Ние виждаме този вид прибежище илюстриран в живота на сина на Давид – Адония. Този бунтар се опита да узурпира трона в Израел. Но един друг давидов син – Соломон, му издаде смъртна присъда. Адония се паникьоса и избяга в храма, сграбчи роговете на олтара. Животът му беше пощаден.

Сега Бог казваше на Амос, че щеше да отсече чудесните рогове на защитата. Господ щеше да отреже роговете от олтара и да ги захвърли на земята. Това означаваше, че хората вече нямаше да бъдат под Неговата защита. Вместо това те щяха да бъдат изложени на още по-голяма измама. Нямаше да имат защита срещу лъжеученията и фалшивото поклонение.

Виждал съм ужасния резултат от поклонението пред олтар без рогове

В Африка цели множества идват от целия свят, за да чуят човек, който твърди, че Бог му е дал пророчества още от утробата на майка му. Най-вече американците ходят там, за да получат „лично пророчество“ от този човек. Но посланието е абсолютно небиблейско и богохулно. Тези глупави търсещи хора са уловени от една измама.

В една балканска държава има пророчица, която твърди, че може да заведе хората на пътешествие в ада. Жената е била вещица и казва, че е била в ада. Тя кара хората да легнат на пода и да се отпуснат, докато ги води на въображаемото пътешествие, което е преживяла самата тя. Хората се тълпят при нея заради преживяването. Но всичко това е небиблейско, истинска бъркотия. Всъщност, има нещо зло в цялата работа.

В Бразилия един евангелизатор обещава, че ще изцери рак срещу 1000 долара. Той също така гони демони срещу заплащане. Изградил е голяма група последователи и забогатява от твърденията си. Но всичко е абсолютно небиблейско и е пълна измама.

Самата Америка се е превърнала в продавач на най-лъжливите евангелия. Как? Християните са станали невежи за Библията. Те вече не четат Божието Слово. Не желаят да постанат или да прекарват време в молитва. Вместо това те тичат тук и там и търсят угаждащите на плътта поучения на някой покварен евангелизатор.

Как е възможно цели множества вярващи да се хванат на такива измами? Как може толкова лесно да ги заблуждават? Как ослепяха до такава степен масите за фалшивите дела на плътта? Амос ни казва как: защитните им стени са паднали поради греха. Бог е премахнал роговете от олтара. А хората са изгубили разбирането си. Такива вярващи ще са сред първите, които ще повярват на Антихриста.

Бог казва, че когато посети църквата Си, Той ще премахне всичко мръсно

“И по всичките лозя (църкви) ще има ридание, защото Аз ще мина посред теб, казва ГОСПОД. Горко на онези, които копнеят за Деня на ГОСПОДА! За какво ви е той? Денят на ГОСПОДА е тъмнина, а не светлина... Мразя, отвращавам се от празниците ви и няма да благоволя в тържествените ви събрания. Защото, ако ми принесете всеизгарянията и приносите си, няма да ги приема... Махни от мен шума на песните си и свиренето на арфите ти няма да слушам. А нека правосъдието тече като вода и правдата — като непресъхващ поток.” (Амос 5:17-24)

Божие послание е ясно: докато праведността Му не започне да се излива сред нас, да очисти сърцата ни, няма да можем да Му принасяме истинска жертва на хвала. Хваление, което идва от сърце пълно с похот и алчност е просто шум в ушите Му. Той няма да приеме хваление от онези, които търсят само удоволствия или отказват да простят на другите.

Сред всички тези пророчески предупреждения Амос казва и това слово на надежда: „Търсете доброто, а не злото, за да живеете; и ГОСПОД, Бог на Войнствата, ще бъде с вас, както казвате. Мразете злото и обичайте доброто и установете правосъдие в портата; може би ГОСПОД, Бог на Войнствата, ще се смили за остатъка от Йосиф.“ (5:14-15)

Призовавам те, внимавай в посланието на Амос. Търси Господ с цялото ти сърце. Позволи на Словото Му да те съди. Изповядай и остави греха си. Тогава Бог ще те благослови с разбиране. Ще разбереш дали се покланяш на олтара във Ветил и ще можеш да Му се покланяш в Дух и истина.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2002 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Trumpet Is Sounding But No One Is Alarmed](#) / [Тръбата звучи, но никой не обръща внимание](#)